

KENNEN

MAA?

Jerusalemin kansainvälisen
kristillisen suurlähetystön
Suomen osasto r.y

Ulla Järvilehto
Juha Ketola

Kenen Maa?

Neljäs painos

Jerusalemin kansainvälisen kristillisen
suurlähetystön Suomen osasto r.y

ISBN: 978-951-96408-4-6

Ab Forsberg Rahkola Oy

Kenen Maa?

Jerusalemin kansainvälisen kristillisen
suurlähetystön Suomen osasto r.y

OSA 1 Ulla Järvilehto

**Lyhyt katsaus historiallisiin to-
siasioihin Lähi-idässä**

Israel on legitiimi (laillisesti oikeutettu) valtio, jonka kansalla on historialliset ja eettiset oikeudet omaan maahansa

1.

- Israelin valtio on yli 3000 vuotta vanha historiallinen tosiasia, kun taas Israelin maan alueella ei ole koskaan sijainnut itsestä palestiinalaisarabivaltiota.

- Kukoistavimmillaan Israelin valtio oli kuninkaiden Daavid ja Salomo aikakaudella 1000-luvulla ennen Kristusta.

- Rooma hävitti Jerusalemin ja Israelin maan v.70 jälkeen Kristuksen. Israelin kansa hajotettiin muihin maihin. Pieni määrä juutalaisia on kuitenkin kautta aikojen asunut historiallisen kotimaansa alueella. Roomalaiset antoivat maalle Israelin arkkihollisten filistealaisten mukaan nimen Palestiina ja Jerusalemmille nimen Aelia Capitolina.

- Israelin kansan hajaannuksen aikana sen maa on ollut erinimisten valloittajien hallussa. Sitä pitivät vuorollaan vallassaan roomalaiset, bysanttilaiset, arabit, ristiret-

keläiset, mamelukit, turkkilaiset ottomaanit 400 vuotta vv 1516 – 1917, ja maailmansodan jälkeen brittiläinen mandaattihallinto Israelin valtion uudelleen perustamiseen asti v. 1948. Milloinkaan alueella ei ollut itsenäistä palestiinalaisvaltiota.

- Maailmansotien välillä ja jälkeen Englannin ja Ranskan mandaattialueille perustettiin juutalaisvaltion lisäksi neljä arabivaltiota: Irak, Transjordania, Syyria ja Libanon, joten Lähi-idän arabit eivät jääneet maiden jaossa mitenkään vähemmälle.

2.

- Jerusalem ei ole koskaan ollut minkään muun kansakunnan pääkaupunki kuin Israelin, ja se tuli Israelin pääkaupungiksi jo 3000 vuotta sitten kuningas Daavidin aikana.

3.

- Kolme laillista ja kansainvälistä organisaatiota on 1900-luvulla luvannut Israelille sen maan: Brittiläinen mandaattihallinto v.1917 Balfourin julistuksella, Kansainliit-

to v.1922 ja YK v.1947. Tosin alue on joka kerta pirstottu pienemmäksi ja näin rikottu juutalaisille alun perin annettuja lupauksia. V.1922 jaettiin Israelille aiemmin luvattusta alueesta 77% palestiinalaisarabeille ja beduiineille. Maan nykyinen nimi on Jordania. Israelille jäi vain 23% alueesta.

- YK ehdotti v.1947 Israelille jätetyn 23% edelleen jakamista arabeille ja juutalaisille. Israel ilmoitti hyväksyvänsä jaon, mutta arabiosapuoli ilmoitti, että he eivät jakoa hyväksy, vaan haluavat ottaa omakseen koko alueen. Heti Israelin julistauduttua itsenäiseksi v.1948 arabit aloittivat hyökkäyssodan Israelia vastaan, mutta hävisivät sen miesylivoimastaan huolimatta.

4.

- Israel on ostanut maansa kahteen kertaan selvällä rahalla. Juutalainen Rotschildin pankkiirisuku antoi ennen I maailmansotaa suuren lainan Turkin sulttaanille, jonka hallussa maa tuolloin oli. Lainan vakuutena oli maa-alue juutalaisille heidän

muinaisesta kotimaastaan. Lainaa ei koskaan maksettu takaisin.

- Toisen kerran Israel osti maansa yksittäisinä maapalstoina v. 1901 perustetun Juutalaisen Kansallisrahaston varoilla yksityisiltä maanomistajilta, joista monet asuivat Lähi-idän suurissa kaupungeissa kuten Beirutissa.

5.

- Israel on ostanut maansa verellään itsenäisyysodassa, jonka naapurivaltiot julistivat ja aloittivat, ja sen jälkeen useissa puolustussodissa.

6.

- Israel on raivannut viljelylle ja asutukselle autioituneen ja rämettyneen maan. Maassa, jossa juutalaisten paluumuuton alkaessa oli vain n. 600.000 asukasta, on nyt yli 7-miljoonainen kansa, kukoistavia asutuksia, viljelyksiä ja kalalammikoita.

- Suuri osa Israelin maassa asuneista arabeista on muuttanut alueelle juutalaisten uudisraivaajien jäljessä, koska maa on juu-

talaisten maahanmuuttajien toimesta alkanut kukoistaa ja tarjonnut näin ympäröiviä alueita paremman elintason. Arabien suuri maahanmuutto juutalaisten jälkeen on dokumentoitu YK:n asiakirjoissa, ja se mainitaan myös USA:n presidentti Rooseveltin ja Englannin pääministeri Churchillin välisessä kirjeenvaihdossa.

7.

- Arabeilla on 21 valtiota pääkaupunkeineen, luonnonrikkauksia ja öljyä. Juutalaisilla on vain yksi valtio, jonka pinta-ala on n. 1% arabien alueista.

8.

- Israel tarjosi arabinaapureilleen rauhaa, mutta naapurit aloittivat hyökkäyssodan Israelia vastaan v.1948. Tämän arabien aloittaman sodan seurauksena syntyi arabipakolaisongelma, n. 650.000 arabia pakeni sodan jaloista Israelin alueelta. Näitä pakolaisia on pidetty pakolaisleireissä sen sijaan, että heidät olisi asutettu arabimaihin veljiensä joukkoon. Israel asutti sa-

man määrän arabimaista tulleita pakolaisia omaan maahansa. Näin ollen maiden välillä on tapahtunut tasasuuruinen väestönvaihto. Samanlaisia väestönvaihtoja on tapahtunut muuallakin: Turkki-Bulgaria, Turkki-Kreikka, Intia-Pakistan. Missään muissa tapauksissa ei ole vaadittu yksipuolista paluuoikeutta.

Näin ollen usein toisteltu väite, että Israel olisi ryöstänyt arabeilta heidän maansa, on täysin vailla historiallista ja eettistä todellisuuspohjaa.

OSA 2 Juha Ketola

Lyhyt katsaus Raamatun ilmoitukseen Israelin omistusoikeudesta omaan maahansa

1.

Israel sai maa-alueensa koko ihmiskunnan lunastuksen tähden

"Lähde maastasi, suvustasi ja isäsi kodista siihen maahan, jonka Minä sinulle osoitan. Niin Minä teen sinusta suuren kansan, siunaan sinut...ja sinussa tulevat siunatuiksi kaikki sukukunnat maan päällä...Niin Abram lähti...Ja he tulivat Kanaanin maahan" – 1 Moos.12:1-5

• Galatalaiskirjeen 3:8 kertoo meille, kuinka Jumala tässä yhteydessä julisti Aabrahamille 'hyvän sanoman' eli evanゲliumin ihmiskunnan Lunastajasta, Aabrahamin jälkeläisestä, Jeesuksesta Kristuksesta, luvatussa Messiaasta. Tämän lupauksen toteutumiseksi tarvittiin kansa ja kansalle maa-alue.

2.

***Israelin omistusoikeus omaan maahan-
sa on ikuinen ja pohjautuu Jumalan anta-
mille lupauksille sekä Aabrahamin kanssa
tekemäänsä liittoon***

*”Nosta silmäsi ja katso siitä paikasta, missä olet, pohjoiseen, etelään, itään ja länteen. Sil-
lä kaiken maan, jonka näet, minä annan sinul-
le ja sinun jälkeläisillesi ikuisiksi ajoiksi” – 1
Moos.13:14-15*

• Jumala kaiken maan omistajana (3 Moos.25:23, Ps.24:1) lahjoitti Aabrahamil-
le ja hänen jälkeläisilleen Kanaanin maan
ikuisiksi omaisuudeksi. Tämän saman lu-
pauksen Jumala antoi myös sekä Iisakille
että Jaakobille (1 Moos.26:3, 35:12), myö-
hemmin myös Moosekselle ja Joosualle (2
Moos.6:8, Joosua 1:3-6).

*”Sinä päivänä Herra teki Abramin kanssa
liiton, sanoen: Sinun jälkeläisillesi minä annan
tämän maan, Egyptin virrasta aina suureen vir-
taan, Eufrat-virtaan saakka” – 1 Moos.15:18*

- Jumala vahvasti Aabrahamille antamansa lupauksen tekemällä liiton hänen kanssaan.

3.

Israelin kansan oikeus asua ja nauttia elämästä Jumalan heille ikuisesti lupamalla maa-alueella riippuu heidän Jumalasuhteestaan

"jos te ette kuule Minua...Minä hajotan (teidät) kansojen sekaan" - 3 Moos.26:14-33

"jos sinä et kuule Herran, sinun Jumalasi, ääntä...teidät temmataan irti siitä maasta... Ja Herra hajottaa sinut kaikkien kansojen sekaan maan äärestä toiseen..." - 5 Moos.28:15-64

"Mutta sittenkään, vaikka he ovat vihollistensa maassa, en Minä heitä hylkää enkä vie-ro heitä niin, että lopettaisin heidät ja rikkoisin liittoni heidän kanssansa; sillä Minä olen Herra, heidän Jumalansa. Ja Minä muistan heidän hyväksensä liiton heidän isiensä kanssa..." - 3 Moos.26:44-45

"Minä otan teidät pois pakanakansoista ja kokoan teidät kaikista maista ja tuon teidät omaan maahanne...Ja Minä annan teille uuden sydämen...annan teille lihasydämen...Henkeni Minä annan teidän sisimpäanne ja vaikutan sen, että te vaellatte Minun käskyjeni mukaan, noudatatte Minun oikeuksiani ja pidätte ne. Niin te saatte asua maassa, jonka Minä annoin teidän isillenne..." – Hes.36:24-28

"Ei Jumala armolahjojansa ja kutsumistansa kadu" – Room11:29

• Kaksi kertaa (586 eKr. ja 70 jKr.) on Jumala karkottanut Israelin kansan pois omalta maaltansa kansan tottelemattomuuden ja epäjumalanpalvonnan tähden, ja näin rakkaudessaan kurittanut ja ojentanut sitä. Liitto-uskollinen Jumala on myös molemmilla kerroilla tuonut heidät takaisin. Kansa omalta maa-alueeltaan poissa ollessaan ei kuitenkaan koskaan ole menettänyt omistusoikeuttaan siihen; ainoastaan väliaikaisesti oikeutensa nauttia siellä asumisesta.

- Jeremia ennusti juutalaisten ensimmäisen karkotuksen ja heidän paluunsa (Jer.29:10), Jeesus toisen karkotuksen ja paluun (Luuk.21:24). Jeesus myös ilmoitti kansan toisen paluun omaan luvattuun maahansa ja Jerusalemiin olevan merkinä Jumalan valtakunnan tulemisesta maan päälle ja Hänen pian tapahtuvasta kuninkaallisesta paluustaan hallitsemaan Israelia ja koko ihmiskuntaa (Luuk.21:24-27).

4.

Israelin kansa on vielä asuva turvallisesti ja kukoistaen omalla maa-alueellaan ja täyttävä koko maanpiirin hedelmällensä, sillä Jumala on pelastava ja kirkastava Israelin kansan

"Ja Minä vuodatan Daavidin suvun päälle ja Jerusalemin asukasten päälle armon ja rukouksen Hengen. He katsovat Minuun, jonka he ovat lävistäneet." - Sak.12:10

"Kaikki Israel on pelastuva" – Room.11:26

"Hänen jalkansa seisovat sinä päivänä Öllymäellä, joka on Jerusalemin edustalla itää kohti." - Sak.14:4

"Tämä Jeesus, joka otettiin teiltä ylös taivaaseen, on tuleva samalla tavalla, kuin te näitte Hänen taivaaseen menevän.' Silloin he palasivat Jerusalemiin vuorelta, jota kutsutaan Öllymäeksi ja joka on lähellä Jerusalemiä, sapa-tinmatkan päässä." - Apt.1:11-12

Katso myös Sak.14:4-19, Room.11:12,15 Jes.2:1-4, Jes.27:6

- Raamattu puhuu ainoastaan kahdesta karkotuksesta, jotka molemmat ovat jo tapahtuneet (Jes.11:11, Aamos 9:14-15). Israelin kansan ennalleenasettamista luvattuun maahansa seuraa heidän ennalleenasettamisensa heidän Jumalansa kanssa, ja "niin te saatte asua maassa, jonka Minä annoin teidän isillenne" (Hes.36:28).

OSA 3 Profeetta Joel

”Minä kokoan kaikki pakanakansat, vien ne alas Joosafatin laaksoon ja käyn siellä oikeutta niitten kanssa kansani ja perintöosani, Israelin, tähden. Sillä he ovat hajottaneet sen pakanakansain sekaan, ovat jakaneet minun maani”

Brittien mandaattihallinnon aika alkaen San Remon kokouksesta 1920

Jako juutalaisten kansalliseksi kotimaaksi ja Transjordaniaksi 1922

*Yhdistyneiden Kansakuntien jakosuunnitelma
Israelin valtioksi 1947*

Tilanne Kuuden päivän sodan jälkeen 1967

Tilanne Yom Kippur sodan jälkeen 1973

Rajat tänään

Israel muslimivaltioiden ympäröimänä

Tässä kirjasessa Ulla Järvilehto ja Juha Ketola kertovat niistä historiallisista ja raamatullisista perusteista, joiden perusteella Israelin maa todella kuuluu Israelille.

Jerusalemin kansainvälisen
kristillisen suurlähetystön
Suomen osasto r.y